

prima instanță: V. Mihaila
instanța de apel: V. Pruteanu, Iu. Cimpoi, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-2037/14

ÎN C H E I E R E

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

09 iulie 2014

mun. Chișinău

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Liuba Berzoi împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 și Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la apărarea drepturilor consumatorului, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014 prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013,

c o n s t a t ă

La 14 mai 2013 Liuba Berzoi s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 3 și SA „Apă Canal Chișinău” cu privire la apărarea drepturilor consumatorului.

În motivarea acțiunii a menționat că, apartamentul nr. 40 din str. Teilor 4/2, mun. Chișinău, îi aparține cu drept de proprietate, în care este înscrisă împreună cu fiica sa.

La 20 decembrie 2012 în urma unui control a fost întocmit un act de cercetare a evidenței și folosirii apei prin care a fost depistată o scurgere la camera de baie, ca urmare fiind preîntîmpinată să lichideze scurgerea.

Susține reclamanta că, în aceeași zi a lichidat scurgerea depistată, iar la 21 decembrie 2012 a fost efectuat un control repetat și a fost întocmit un alt act prin care a fost constatată lichidarea scurgerii și indicat faptul că se folosește de apă.

Mai menționează că, în urma actului întocmit, în adresa sa a parvenit ordinul de plată pentru consumul de apă în sumă de 3 171,93 lei, cu care nu este de acord, deoarece achita la timp facturile de plată și nu are nici o datorie față de furnizor.

Invocă reclamanta că, a expediat în adresa ÎMGFL nr. 3 o reclamație prin care a solicitat efectuarea rectificărilor necesare și excluderea sumei de 2 543,77 lei din contul personal deschis pe numele ei pînă la 15 aprilie 2013, însă la care nu a primit nici un răspuns și nici o rectificare în contul său.

Reclamanta solicită recunoașterea drept neîntemeiată a datoriei în sumă de 2

543,77 lei, pretinsă de ÎMGFL nr. 3 și SA „Apă Canal Chișinău”, obligarea acestora de a exclude suma din evidența contului și încasarea din contul pîrîților a taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Berzoi Liuba. A fost declarat nul actul de cercetare a evidenței și folosirii apei în ap. 40 din str. Teilor 4/2 mun. Chișinău din 20 decembrie 2012. A fost declarată ca fiind neîntemeiată datoria pretinsă de către ÎMGFL 3 și SA „Apă Canal Chișinău”. A fost obligată SA „Apă Canal Chișinău” de a exclude suma de 2 543,77 lei. A fost obligată ÎMGFL 3 și SA „Apă Canal Chișinău” de a efectua recalculele de rigoare în contul personal atribuit Liubăi Berzoi și a corecta erorile admise. A fost încasat în mod solidar de la ÎMGFL 3 și SA „Apă Canal Chișinău” în beneficiul Liubăi Berzoi cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014 a fost respins apelul declarat de SA „Apă Canal Chișinău” și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013.

La 18 aprilie 2014 SA „Apă Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu încetarea procesului și scoaterii cererii de pe rol.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, în cazul în care Liuba Berzoi urma să conteste în termenul legal, în ordinea contenciosului administrativ, factura emisă.

Mai invocă recurentul că nu au fost corect aplicate prevederile art. 14, 17 al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, în cazul în care Liuba Berzoi nu a respectat procedura prealabilă de soluționare a litigiului și termenul de adresare în instanța de contencios administrativ.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Apă Canal Chișinău” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SA „Apă Canal Chișinău”, în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform

cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Apă Canal Chișinău” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către SA „Apă Canal Chișinău” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat